

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: A2022/4765

A2022/4765

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG AMSTERDAM

Beslissing van 28 maart 2023 naar aanleiding van de klacht van:

A,

wonende te B, klagster,
tegen

C,

arts,

destijds werkzaam te B, verweerster, hierna ook: de arts,
gemachtigde: mr. M.F. van der Mersch, werkzaam te Amsterdam.

1. De procedure

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het klaagschrift met de bijlagen, ontvangen op 19 september 2022;
- het verweerschrift met de bijlagen;
- de e-mail van klagster van 11 november 2022, met bijlagen;
- de e-mail van de gemachtigde van verweerster van 15 december 2022, met bijlage.

De partijen hebben de gelegenheid gekregen om onder leiding van een secretaris van het college in

gesprek te gaan (mondeling vooronderzoek). Daarvan hebben zij geen gebruik gemaakt. Het college

heeft de klacht op basis van de stukken beoordeeld.

2. Waar gaat de zaak over?

Klagster, geboren in 1977, heeft zich op 9 september 2021 op de Spoedeisende Hulp van het E, in B,

(hierna: de SEH) gemeld in verband met een pijnlijke vinger. Haar pijnklachten zijn ontstaan na een

manicureafspraak in februari 2021 en zij was al een paar keer naar de huisarts geweest in verband

met haar klachten. Een collega van verweerster heeft de nagel van klagster op 9 september 2021

verwijderd. Op 13 september 2021 heeft klagster een controle-afspraak gehad in het ziekenhuis. De

vinger oogde toen rustig en niet geïnfecteerd. Op 17 september 2021 heeft klagster zich opnieuw op

de SEH gemeld, wederom in verband met pijnklachten aan haar vinger. Er is toen een echo gemaakt.

Daarop was volgens het verslag van de radioloog een 'corpus alienum' te zien. Op 22 september 2021

had klagster een afspraak bij verweerster op de poliklinische behandelkamer.

Verweerster heeft een

wigexcisie uitgevoerd waarbij een deel van de nagelmatrix is verwijderd. Op 25 oktober 2021 is

klaagster op een controle-afspraak bij verweerster gekomen. Klaagster heeft verschillende klachten ingediend die zien op het handelen van verweerster.

3. Wat houdt de klacht in?

3.1. Klaagster verwijt verweerster dat zij:

1) haar nagelmatrix (gedeeltelijk) heeft verwijderd zonder toestemming van klaagster, en ook niet

gecommuniceerd heeft over een ingegroeide nagel voor of tijdens de operatie, en dus zonder informed

consent gehandeld heeft;

2) om zaken heen draaide, zaken ontkende en zeer leugenachtig was tijdens het gesprek op 25 oktober

2021;

3) een second opinion afraadde tijdens het gesprek op 25 oktober 2021;

4) een verkeerde diagnose heeft gesteld en een operatie heeft verricht met een permanente

verminking tot gevolg;

5) niet volgens de regels van Gedragscode Openheid Medische Incidenten heeft gehandeld (ze had

klaagster binnen 24 uur na 25 oktober 2021 moeten inlichten over de medische fouten);

6) naar de klachtenfunctionaris deed alsof klaagster niet op een afspraak was komen opdagen terwijl

verweerster nooit een afspraak op locatie voor klaagster had gemaakt, maar wel beloofd had;

7) onvoldoende/geen supervisie ten opzichte van haar collega (die op 9 september 2021 de nagel

heeft verwijderd) heeft gegeven omdat ze haar zonder diagnose, onderzoek, aard of doel op eigen

houtje een operatie heeft laten uitvoeren terwijl de betreffende collega nog in opleiding was;

8) de betreffende collega nooit geadviseerd heeft om zich geen chirurg te noemen.

3.2. Het college vat de onderbouwing van de klachtonderdelen als volgt samen.

Volgens klaagster

lag zij op 22 september 2021 al op de operatietafel toen verweerster binnenkwam en is verweerster,

meteen nadat zij de echo had bestudeerd, overgegaan tot opereren. Daarbij is de nagelmatrix van

klaagster verwijderd, zonder dat klaagster dit wist en zonder dat zij hiervoor toestemming heeft

gegeven. Volgens klaagster is zij hier pas achter gekomen door een gesprek bij haar huisarts op 19

oktober 2021. Haar nagel is als gevolg van deze operatie permanent verminkt. Tijdens het

controle-gesprek op 25 oktober 2021 met verweerster bleek de reden voor het verwijderen van de

nagelmatrix dat verweerster dacht dat er sprake was van een ingegroeide nagel. Dit was een

verkeerde diagnose, want klaagster heeft nooit een ingegroeide nagel gehad (volgens

klaagster was er een stukje nagelriem tijdens de manicureafspraak in februari 2021 naar binnen geschoven). Als verweerster aan klaagster had gevraagd voorafgaand aan de operatie of zij een ingegroeide nagel had gehad, dan had klaagster hier antwoord op kunnen geven, en had de nagelmatrix niet verwijderd hoeven worden (en was er ook geen permanente verminking ontstaan). Toen verweerster er achter kwam dat klaagster helemaal geen ingegroeide nagel had en toen zij de wond zag die er niet goed uitzag, is zij gaan liegen en draaien. Daarbij heeft zij onder meer gedaan alsof zij de operatie op 9 september 2021 zelf heeft uitgevoerd, terwijl dat helemaal niet zo was. Daarmee heeft ze geprobeerd te verdoezelen dat haar collega (die onder haar supervisie stond en de operatie niet mocht uitvoeren) de operatie heeft uitgevoerd. Bovendien heeft verweerster klaagster tijdens het gesprek op 25 oktober 2021 afgeraden om een second opinion te vragen. Dit blijkt allemaal uit de opname die klaagster van het gesprek heeft gemaakt. Toen verweerster er tijdens het gesprek op 25 oktober 2021 achter kwam dat zij een medische fout had gemaakt, had zij binnen 24 uur contact moeten opnemen met klaagster. Dit heeft zij niet gedaan. Dat is in strijd met de Gedragscode Openheid Medische Incidenten. Aan het einde van het gesprek is besproken dat een afspraak over circa acht weken zou worden gemaakt, tijdens welke afspraak verweerster de wond opnieuw kon bekijken. Omdat per ongeluk een telefonische belafsprak was gemaakt, heeft klaagster contact opgenomen om de afspraak om te zetten in een fysieke afspraak. Ondanks de toezegging daartoe, is wederom een telefonische afspraak gemaakt. Omdat klaagster toen het gevoel bekwam dat verweerster haar nooit meer wilde zien, heeft klaagster deze afspraak afgezegd. Na het indienen van de klacht heeft verweerster ten onrechte naar de klachtenfunctionaris geschreven dat klaagster niet op de controle-afspraak is verschenen. Verder stelt klaagster dat verweerster haar collega (die op 9 september 2021 de nagel heeft verwijderd) deze operatie nooit zelfstandig had mogen laten uitvoeren. Verweerster was haar supervisor en had mee moeten kijken. Dan zou ook niet haar hele nagel verwijderd zijn. Ten slotte had verweerster haar collega moeten adviseren om zich geen chirurg te noemen. Zij was immers nog in opleiding.

4. Wat is het verweer?

4.1. Verweerster heeft de klachten bestreden. Het college vat haar verweer als volgt samen.

Volgens verweerster kwam klaagster op 22 september 2021 bij haar met een chronische ontsteking van de nagelriem. Er was sprake van een lange voorgeschiedenis waarbij al meerdere ingrepen aan de vinger waren uitgevoerd, onder meer door de huisarts. Deze ingrepen, antibiotica en zelfs het verwijderen van de nagel op 9 september 2021 hadden niet tot een oplossing geleid. Klaagster gaf volgens verweerster duidelijk aan dat zij nu eindelijk van het probleem af wilde. Omdat er sprake was van een steeds terugkerende infectie, die meestal wordt veroorzaakt door een ingegroeide nagel, wilde verweerster de kans op een nieuwe infectie zo klein mogelijk maken. Daarom heeft zij een wigexcisie voorgesteld, die beperkt zou kunnen worden tot een klein stukje van de nagel. Volgens verweerster had klaagster een sterke wens tot excisie en is zij akkoord gegaan met de wigexcisie. Zij heeft de operatie vervolgens uitgevoerd en heeft daarbij een klein deel van de nagelmatrix verwijderd om het ontstaan van een nieuwe ontsteking te voorkomen. Op 25 oktober 2021 is klaagster teruggekomen voor controle. Verweerster heeft geen toestemming gegeven voor het maken van geluidsopnames van het gesprek. Deze opnames zijn dus heimelijk gemaakt. Verweerster is van mening dat klaagster alles wat verweerster tijdens dit gesprek heeft gezegd anders uitlegt dan zij heeft bedoeld. Zij heeft juist empathisch gereageerd en aangegeven dat ze de reactie van klaagster op de wondgenezing begrijpt. Ze heeft de tijd genomen voor het gesprek, nogmaals uitgelegd welke ingreep ze heeft verricht, uitgelegd waarom een deel van de nagelmatrix is verwijderd en uitleg gegeven over het vervolgbeleid. Van het afraden van een second opinion was geen sprake. Tijdens de afspraak waren er korstjes op de wond te zien. Dat kan voorkomen, en is geen aanleiding om te veronderstellen dat er een medische fout is gemaakt. Omdat klaagster bovendien niet op de vervolgspraak is verschenen heeft verweerster ook niet kunnen constateren of er sprake was van een eventuele medische fout. Van handelen in strijd met de Gedragscode Openheid Medische Incidenten is dan ook geen sprake. Na afloop van het consult is een telefonische afspraak voor controle na acht weken gemaakt. Op verzoek van klaagster is die omgezet in een fysieke afspraak, maar dat is niet goed naar klaagster gecommuniceerd, waardoor klaagster de afspraak heeft

afgezegd. Dat deze afspraak niet goed aan klaagster is gecommuniceerd kan niet aan verweerster worden verweten. Klaagster is niet op de vervolgspraak verschenen en dus heeft verweerster niet verwijtbaar gehandeld door dit aan de klachtenfunctionaris te schrijven. Ten slotte geldt dat zij niet de supervisor is van haar collega die op 9 september 2021 de nagel heeft verwijderd.

5. Wat zijn de overwegingen van het college?

5.1. Het college komt tot de conclusie dat verweerster niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Het college licht dat als volgt toe.

Welke criteria gelden bij de beoordeling?

5.2. De vraag is of verweerster de zorg heeft verleend die van haar als redelijk bekwame en redelijk handelend arts verwacht mocht worden. Bij de beoordeling wordt rekening gehouden met de voor de zorgverlener geldende beroepsnormen en de stand van de wetenschap ten tijde van het handelen. Dat een zorgverlener beter anders had kunnen handelen is niet altijd genoeg voor een tuchtrechtelijk verwijt.

De klachtonderdelen

5.3. Het college ziet aanleiding om de klachten gezamenlijk te bespreken.

5.4. Klaagster heeft de SEH bezocht in verband met een chronische ontsteking van haar nagelriem.

Uit het medisch dossier blijkt dat zij daar op 9 september 2021, toen haar nagel is verwijderd, al enkele maanden klachten van ondervond, waarbij de huisarts al vier keer in haar vinger had gesneden en zij al antibiotica had gekregen. Dat had allemaal niet geholpen en daarom is door de collega van verweerster overgegaan tot het verwijderen van de nagel.

5.5. Klaagster is ervan uitgegaan dat de collega van verweerster onder supervisie stond van verweerster. Tegen deze collega heeft zij ook een klacht ingediend, omdat zij van mening is dat zij tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld, onder meer omdat zij zonder informed consent haar nagel verwijderd zou hebben en zich voordeed als chirurg terwijl zij dat niet was. Uit de (onderbouwde) stellingen van verweerster is echter gebleken dat zij niet de supervisor was van deze arts. Klachtonderdelen 7 en 8 zijn daarom kennelijk ongegrond.

5.6. Het verwijderen van de nagel op 9 september 2021 leidde niet tot het wegblijven van de ontsteking. Mede op basis van de op 17 september 2021 gemaakte echo (waaruit bleek dat nog een 'corpus alienum' aanwezig was in de vinger) heeft verweerster op 22 september 2021 aan klaagster

voorgesteld om een wigexcisie uit te voeren in verband met de chronische ontsteking van de

nagelriem (de diagnose die op goede gronden is gesteld). In het patiëntdossier staat vermeld: *“Patiënt heeft een wens tot excisie”*. Daaruit leidt het college af dat klaagster is geïnformeerd over de wigexcisie en daarvoor toestemming heeft gegeven.

5.7. Bij de wigexcisie is een deel van de nagelmatrix verwijderd. Dat hierdoor een permanente

vermindering is ontstaan, heeft klaagster weliswaar gesteld, maar uit de door haar ingediende foto

van haar nagel, of anderszins, blijkt dat niet.

5.8. Klaarblijkelijk heeft verweerster tijdens het gesprek op 25 oktober 2021 pas gesproken over

een ingegroeide nagel van klaagster. Of hier nu sprake van was of niet; feit blijft dat de

nagelriem chronisch ontstoken was. De door verweerster gestelde diagnose en uitgevoerde behandeling

is de juiste geweest. Alleen door het uitvoeren van een wigexcisie kon het opnieuw ontstaan van een

ontsteking worden voorkomen. Bovendien heeft klaagster hiervoor toestemming gegeven, zo blijkt uit

het voorgaande. Klachtonderdelen 1 en 4 zijn daarom kennelijk ongegrond.

5.9. Uit de weergave van het zonder toestemming van verweerster opgenomen gesprek op 25 oktober

2021 blijkt niet dat verweerster bewust leugenachtig heeft verklaard. Uit de weergave van het

gesprek blijkt dat verweerster begreep dat klaagster schrok van de wondgenezing. Er waren korstjes

op de wond te zien, die niet vaak voorkomen. Dit is ook opgenomen in het patiëntdossier, waarin

staat: *“gekke crusteuze wondgenezing”*. De korstjes op de wonden zijn echter ook niet geheel

ongebruikelijk. Verweerster heeft (op goede gronden) uitgelegd dat dit te maken had met het feit

dat hier een bacterie had gewoekerd (zoals ook was geconstateerd tijdens de ingreep zelf, zo blijkt

uit het patiëntdossier van 22 september 2021 waarin staat: *“ontlasten granuloom”*).

Vervolgens

bleekt uit de weergave van het gesprek dat verweerster heeft geprobeerd uit te leggen waarom de

nagel op 9 september 2021 is verwijderd. Daarbij heeft zij ook uitgesproken dat vraagtekens

geplaatst kunnen worden bij de vraag of de hele nagel verwijderd had moeten worden. Verweerster is

echter niet verantwoordelijk voor het handelen van haar collega op 9 september 2021.

Zij was immers

niet haar supervisor. Klaagster leidt uit het gesprek dan ook ten onrechte af dat verweerster heeft

gedaan alsof zij de operatie had uitgevoerd (naar het college begrijpt om zo te verdoezelen dat

haar collega de operatie had uitgevoerd). Dit neemt niet weg dat verweerster wel een

aantal dingen heeft gezegd die niet helemaal kloppen met de feiten (bijvoorbeeld dat zij heeft voorgesteld om eerst nog een reepje van de nagel te halen), maar dit is onvoldoende om te oordelen dat er sprake is van tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen. Klachtonderdeel 2 is daarom kennelijk ongegrond.

5.10. Uit de weergave van het gesprek kan evenmin worden afgeleid dat verweerster een second opinion heeft ontraden. Klagster heeft tijdens het gesprek gezegd: "Ik had een second opinion moeten vragen". Daarop heeft verweerster gezegd: "Nee". En: "Gun uzelf wat rust. En dat stampij maken en second opinion en bla bla bla en terugkijken kan altijd nog. U blijft gewoon mijn patiënt.

Dus we gaan gewoon 2/3 maanden afwachten en dan komt u bij mij terug." Het college leidt hieruit af dat verweerster klagster ervan heeft geprobeerd te overtuigen om eerst de wondgenezing af te wachten en daarna pas te beslissen of zij een second opinion wilde. Dat stond verweerster vrij. Klachtonderdeel 3 is daarom kennelijk ongegrond.

5.11. Verweerster heeft geen medische fout heeft gemaakt. Zij heeft de juiste diagnose gesteld en de juiste behandeling uitgevoerd. Klachtonderdeel 5 is daarom kennelijk ongegrond.

5.12. Verweerster heeft het herstel van de wond zelf in de gaten willen houden en daarom is met klagster een afspraak voor een nacontrole gemaakt. Partijen zijn het er niet over eens of dat een telefonische afspraak zou zijn, of een fysieke. Het college begrijpt (op grond van de weergave van het gesprek) wel dat klagster heeft begrepen dat er sprake zou zijn van een fysieke afspraak. Hoe dan ook; er is een telefonische afspraak gemaakt, waarna klagster contact heeft opgenomen met een medewerker van het ziekenhuis om deze afspraak om te zetten in een fysieke afspraak. Daarmee was verweerster akkoord en dat is telefonisch aan klagster doorgegeven. Klagster heeft desalniettemin toch een e-mail ontvangen waarin stond dat de afspraak telefonisch zou zijn. Dit kan niet aan verweerster worden verweten. Zij heeft deze e-mail immers niet zelf gestuurd en is daarvoor ook niet verantwoordelijk. Het gevolg daarvan was wel dat klagster het vertrouwen verloor en de afspraak heeft afgezegd. Dat zij niet op de afspraak is verschenen, is dus een feit. Dat verweerster dit aan de klachtenfunctionaris heeft geschreven, is dan ook niet tuchtrechtelijk verwijtbaar. Klachtonderdeel 6 is daarom ook kennelijk ongegrond.

Conclusie

5.13. De conclusie is dat de klacht in al haar onderdelen kennelijk ongegrond is.

6. De beslissing

De klacht is kennelijk ongegrond.

Deze beslissing is gegeven door J. Brand, voorzitter, P. Hout en J.F.M. Heuff-Macaré van

Maurik, leden-beroepsgenoten, bijgestaan door M.G. Verkerk, secretaris.